

عنوان مقاله:

الزامات آموزش مجازی: ضرورت تغییر پارادایمی در نظام تربیت کشور

محل انتشار:

دومین همایش ملی مدرسه آینده (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی بیرمی پور - عضو هیئت علمی دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، خوزستان، ایران

سیده هدی مستطابی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی درسی دانشگاه شهید چمران اهواز، خوزستان، ایران

خلاصه مقاله:

تحول بنیادین و تغییر پارادایم در آموزش و پرورش، تحولی عمیق است که به تحول در مفاهیم نظری، فرآیندها، نقشها، کارکردها و رویکردها منجر خواهد شد. در تغییر پارادایم نوع نگاه به معلم، کتاب، مدرسه، کلاس و دانش آموز دگرگون خواهد شد. با شیوع و دنیاگیری ویروس کووید ۱۹، ارزیابی کلی این است که آموزش و پرورش هیچگاه به حالت سنتی تام قبلی برنمی گردد و آموزش در پسا کرونا حداقل بصورت ترکیبی خواهد بود. برای موفقیت در رویکرد آموزشی جدید، آموزش و پرورش و مدارس ایران نیازمند تغییر پارادایمی است. این پژوهش که با روش توصیفی-تحلیلی انجام شده است ضمن معرفی و بررسی رویکرد آموزشی در پارادایم جدید و تغییرات این پارادایم نسبت به پارادایم و نگاه قبلی به آموزش و پرورش، به بیان مولفه های پارادایم جدید که شامل تنوع در منابع و محیط های یادگیری، افزایش مشارکت و تعامل والدین با فرزندان در امر آموزش و پرورش، تغییر فضا و چینش کلاس ها، اولویت یافتن سنجش تکوینی بر سنجش پایانی و تغییر نگاه نسبت به ارزشیابی، وجود برنامه ها و پلتفرم های آموزشی متنوع برای افزایش تعامل والدین، معلمان و دانش آموزان، اهمیت خلاقیت در آموزش و توجه به کار گروهی و نقش تسهیل کننده معلمان در امر آموزش است، می پردازد. همچنین، تعدادی از مشکلات برای تحقق پارادایم جدید را عنوان کرده و در پایان پیشنهادهایی براساس یافته ها در جهت تحقق پارادایم جدید ارائه می شود.

کلمات کلیدی:

پارادایم، آموزش و پرورش، تعلیم و تربیت، مدارس آینده، یادگیری ترکیبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1404312>

